

ירושלים א' בניסן התשע"ז
28 במרץ 2017

שר הפנים
Minister of Interior

מש. 2016-12546

לכבוד
חה"כ משה גפני
יו"ר ועדת הכספים
הכנסת, ירושלים

שלום רב,

**הנדון: תקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות) (הוראת שעה)
התשע"ז - 2016**

חריני לפנות אליך בעניין שבנדון, כפי שיפורט להלן:

1. בסעיף 9 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004) (מס' 2), התשס"ג-2003 נקבע כי רשויות מקומיות ויישובים אשר מפורטים בתוספת יאוחדו לרשות מקומית אחת החל בבחירות שיתקיימו ביום 28 באוקטובר 2003.
2. עד היום טרם אוחדו צווי המסים של מספר רשויות מקומיות שאוחדו לפי החוק האמור, כך שבתחומי שיפוטה הקודמים של כל אחת מרשויות אלה נהוגות שיטות שונות לחישוב בארנונה, על בסיס שיטות שונות לחישוב שטח הנכסים, וכן סיווגים ותעריפים שונים לנכסים.
3. משמעות הדבר הינה כי תושבי הרשות המאוחדת המתגוררים באותה רשות מקומית, למרות היותם מקבלים שירותים מאותה רשות, אינם כפופים לאותם כללים בכל הנוגע לחיוב בארנונה הכללית על ידי הרשות המקומית.
4. בינואר 2007 התקינו שרי האוצר והפנים את תקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות), התשס"ז-2007.
בסעיף 3(ב) לתקנות נקבע כי "לצורך הטלת ארנונה כללית לשנת כספים מסוימת, יראו את סך כל שטחו של נכס, כסך כל השטח כפי שחושב לצורך הטלת ארנונה כללית בשנת הכספים הקודמת, זולת אם נתגלתה טעות בחישוב השטח, שאינה תוצאה של שיטת חישוב שונה".
התקנות אינן מאפשרות קבלת היתר חריג על ידי השרים, בכל הנוגע לשינוי בשיטת חישוב שטח הכנס לצורכי ארנונה, באופן שאף שרי הפנים והאוצר אינם רשאים להתיר שינוי בשיטת החישוב, אף לא במסגרת "אישור חריג".

שר הפנים
Minister of Interior

5. עם זאת, כחריג לכלל, נקבע בתקנה 10(א) הוראה המסמיכה את שרי הפנים והאוצר לאשר שינוי שיטת חישוב כאשר מדובר בצו ארנונה של רשות מקומית מאוחדת, שאוחדה עד ארבע שנים לפני השנה בה מתבקש האישור החריג, כדלקמן:

"(א) מועצה רשאית באישור שר הפנים ושר האוצר או מי שכל אחד מהם הסמיך -

(1) ...

(2) ...

(3) להטיל ארנונה שלא כאמור בתקנה 3(ב), אם תחום שיפוט הרשות המקומית הורחב כדין באחת מארבע השנים שקדמו לשנה שבה מתבקש האישור החריג, באופן שלתחום השיפוט ניתוסף שטח שהיה כלול בתחום שיפוט של רשות מקומית אחרת;

(4) ...

6. יצוין, כי בין יתר הרשויות שאוחדו מכוח החוק, אוחדו בשנת 2003 הרשויות המקומיות עיריית יהוד ומועצה מקומית נוה אפרים מונוסון לכדי רשות מקומית אחת (יהוד - מונוסון).

7. בשנת 2015 הגישה עיריית יהוד מונוסון עתירה לבג"ץ (בג"צ 6356/15 יעלה מקליס ראשת עיריית יהוד מונוסון נ' שר הפנים ואח') אשר הסעד המבוקש בה, בין היתר, הינו לאפשר לה לאחד את צווי המיסים שבתחומה לכדי צו מיסים אחד, אשר יאפשר הטלת ארנונה באורח שוויוני על כלל תושבי הרשות המאוחדת. לטענת העירייה, למעשה לא היו בידיה לאורך השנים האמורות בתקנה 10(א)3 האפשרות והסמכות לבצע את האיחוד בין הצווים.

8. על רקע האמור, מצורף בזאת נוסח לתיקון התקנות, וזאת במסגרת הוראת שעה שתוקפה יהיה לשנה אחת בלבד. התיקון יאפשר לרשויות שאוחדו בהתאם לסעיף 9 לחוק, וטרם איחדו את צווי הארנונה שבתחומן, להגיש לשרים בקשה לאישור חריג לארנונה, אשר תכלול בקשה לשינוי שיטת חישוב, וזאת על מנת להביא לשיטת חישוב אחידה בכל רשות ורשות וליצירת שוויון מהותי בין כלל תושבי הרשויות המאוחדות.

9. יובהר, כי שר האוצר הודיע על הסכמתו לתקנות (מצ"ב הסכמת שר האוצר).

10. נודה על קבלת אישור הוועדה לנוסח התקנות המצ"ב, וזאת בתוקף סמכותה לפי סעיף 9(ד) לחוק.

במכוד רב
אריה מכלוף דרעי
שר הפנים

העתקים: מר משה כחלון, שר האוצר

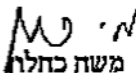
י"ח באדר התשע"ז
16 במרץ 2017
י.פ. 2017-3147

לכבוד
מר אריה דרעי - שר הפנים

הנדון: תקנות הסדרים במשק המדינה (ארגון כללית בישויות המקומיות) (חזרה שעה), התשע"ז-2017

בחוקף סמכותי לפי סעיפים 8(ב) ו-9 לחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992, אני נותן את הטכמתי לתקנות שבנדון בנוסח המצורף למכתבי.

בכבוד רב,

משח כחלון
שר האוצר

הצתק:

מר אמיר לוי - הממונה על התקציבים, משרד האוצר
עו"ד אטי מסינג - היועץ המשפטי (בסוד), משרד האוצר

תקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות) (הוראת שעה) התשע"ז -
2017

בתוקף סמכותנו לפי סעיפים 8(ב) ו-9 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992¹ (להלן – החוק), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת לפי סעיף 9(ד) לחוק, אנו מתקינים תקנות אלה:

הוראת שעה 1. בתקופה שעד יום כ"ג בטבת התשע"ט (31 בדצמבר 2018) יראו כאילו-

בתקנה 10(א) לתקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות), התשס"ז-2007² אחרי פסקה (3) נאמר:
"3(א) להטיל ארנונה שלא כאמור בתקנה 3(ב), אם לתחום שיפוט הרשות המקומית ניתוסף כדן, לפי סעיף 9 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004) (מס' 2), התשס"ג-2003³, שטח שהיה כלול בתחום שיפוטה של רשות מקומית אחרת והמועצה לא עשתה שימוש בסמכותה לפי פסקה (3), בפרק הזמן שנקבע בה."

_____ התשע"ז (_____) (2017

(חמ 2278-3-1 ת)

משה כחלון

אריה מכלוף דרעי

שר האוצר

שר הפנים

¹ ס"ח התשנ"ג, עמ' 10.
² ק"ת התשס"ז, עמ' 429; חתשע"ו, עמ' 270.
³ ס"ח התשס"ג, עמ' 516.

דברי הסבר

בסעיף 9 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004) (מסי' 2), התשס"ג-2003 נקבע כי רשויות מקומיות ויישובים אשר מפורטים בתוספת יאוחדו לרשות מקומית אחת החל בבחירות שיתקיימו ביום 28 באוקטובר 2003.

כתוצאה מאיחוד הרשויות נוצר מצב בו ברשות מקומית מאוחדת מוטלת ארנונה לפי שתי שיטות חישוב שונות.

בינואר 2007 התקינו שרי האוצר והפנים את תקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות), התשס"ז-2007. בסעיף 3(ב) לתקנות נקבע כי "לצורך הטלת ארנונה כללית לשנת כספים מסוימת, יראו את סך כל שטחו של נכס, כסך כל השטח כפי שחושב לצורך הטלת ארנונה כללית בשנת הכספים הקודמת, זולת אם נתגלתה טעות בחישוב השטח, שאינה תוצאה של שיטת חישוב שונה".

עם זאת, בתקנה 10(א) נקבעה הוראה המאפשרת הטלת ארנונה שלא לפי שיטת החישוב הנהוגה באותה רשות, כפי שנקבע בתקנה 3(ב), בכפוף לאישור שרי האוצר והפנים, כדלקמן:

"(א) מועצה רשאית באישור שר הפנים ושר האוצר או מי שכל אחד מהם הסמיך –

(1) ...

(2) ...

(3) להטיל ארנונה שלא כאמור בתקנה 3(ב), אם תחום שיפוט הרשות המקומית הורחב כדין באחת מארבע השנים שקדמו לשנה שבה מתבקש האישור החריג, באופן שלתחום השיפוט ניתוסף שטח שהיה כלול בתחום שיפוטה של רשות מקומית אחרת;

(4) ...

לאור העובדה כי תקנות אלו הותקנו בינואר 2007, מספר רשויות שאוחדו בשנת 2003, בהתאם לסעיף 9 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004) (מסי' 2), התשס"ג-2003 לא הספיקו במסגרת ארבע השנים לאחר איחודן להגיש בקשה בהתאם לתקנה 10(א)3 לתקנות, שכן מיום תיקון התקנות לעיל ועד לתום ארבע השנים ממועד איחודן נותרו שמונה חודשים בלבד. כך נוצר מצב בו רשויות ששטחן אוחד ולא איחדו את צווי המיסים שבתחומן מטילות ארנונה בשטחן בהתאם לשני צווי מיסים שונים.

בנסיבות אלו הגישה יהוד-מונוסון עתירה לבג"ץ (בג"צ 6356/15 יעלה מקליס ראשת עיריית יהוד מונסון נ' שר הפנים ואח") אשר הסעד המבוקש בה הינו לאפשר לה לאחד את צווי המיסים שבתחומה לכדי צו מיסים אחד, אשר יאפשר הטלת ארנונה באורח שוויוני על כלל תושבי הרשות המאוחדת.

לפיכך, מבוקש להתקין את תקנה 10(א)3(א) לעיל, אשר תאפשר לרשויות שאוחדו בהתאם לסעיף 9 לעיל, להגיש, במשך שנה אחת בלבד, בקשה לשרים להטיל ארנונה שלא בהתאם לתקנה 3(ב), לצורך קביעת שיטת חישוב מאוחדת בתחומן.